

ఒంటిచేత్తే... లక్ష్మా వణవేల వృష్టకాలు!

బసర.. చదువులత్వి పుట్టేయి. అక్షడి ప్రతిష్టాత్మక తీపుర్ విటీలోని గ్రంథాలయంలో లక్ష్మా పిలవేలదాకా పుస్తకాలున్నాయి. ఈ అతిపెద్ద గ్రంథాలయంలో నాలుగు భాషలు. వాటి మధ్య ఇంచుమించు అర కిలోమీటరు దూరం! ఈ విప్పాలన్నీ ఎందుకంటారా... అంతపెద్ద గ్రంథాలయాన్ని చిరుద్వీగిగా ఓండా అరుణజీతి ఒంటిచేత్తే నిర్మపిాన్సింది కాబట్టి దాన్నో లికార్ట్స్ గా 'ఎమ్మె బుక్' నమోదు చేసుకుంచి కాబట్టి!!

ఎందుకంటే..

అరుణ చిన్నప్పటి నుంచి చదువులో చదువు. పద్మ తరగతి, ఇంటర్లో మంచి మార్కులే సాధించారు. చదువుతూనే వయోజన విద్యా బోధకురాలిగాను పనిచేశారు. కానీ కుటుంబ పరిస్థితుల కారణంగా ఇంటర్కాగానే పెళ్లి చేసేశారు. వివాహంతో విద్య నాశనమవుతున్న దన్నే నానుడి అరుదు తప్పని నిర్మాపించాలనుకొన్నారు. భర్తనీ, తల్లి దండ్రుల్ని ఒప్పించి మళ్ళీ పుస్తకాలు చేతపుట్టారు. నిజామాబాద్ జిల్లా బోధనలోని మధుమాలాంచ కశాశాలలో చేరారు. తను తొలి సారి అతిపెద్ద గ్రంథాలయాన్ని చూసింది ఆ కాలేజీలోనే భవిష్య త్వలో తానూ ఓ గ్రంథాలయాధికారి కావాలనే లక్ష్మా ఏర్పడింది కూడా అప్పడే. రెండో ఏడాది డిగ్రీ వదివేటపుపుడు గర్జం, సిజెరియు న్న కాస్పుత్రే అమె ఏ పరీక్షలూ రాయలేకపోయారు. మూడో ఏడాది చంటిపొప తల్లిగానే క్లాసులకి హజరయ్యారు. రెండు, మూడో ఏడాది సప్టెషన్లన్నీ ఒకసారి రాయాలి! దాన్ని సపాలుగా తీసుకున్నారు. ఒకసారి అన్ని పరీక్షలూ రాసి పౌనికాగలిగారు. ఇక ఆలస్యం చేయకూడదన్నట్టు ఎన్నో విశ్వాపిద్యాలయంలో బీఎల్ ఎన్నో పట్టాపుచ్చుకొన్నారు. ఇక గ్రంథాలయాధికారిగా చేరిపోవున్ని అనుకొన్నారు కానీ.. అది వెంటనే కాలేదు. అందుకోసం మరో పద్మాలు గెట్టు వేచి ఉండాల్సిచ్చాడి!

నిజాం మగర్నీకి చెందిన ఓ సపాకార సంఘంలో ఉడ్గోగం వచ్చాడి. కుటుంబ ఆర్టిక పరిస్థితిని ద్విజీలో ఉంచుకుని అందులో చేరిపోక తప్పలేదు. అప్పటికే గ్రంథాలయంలై ఇష్టంపోక ఎందీల్ప ఎన్నో చేశారు. ఇంతలో నిజాం మగర్నీ ల్రివేటీకరణ తర్వాత అక్షడి నుంచి బయలుకొచ్చారు. నిజామాబాద్ జిల్లా కేంద్రం విజయ్ ఇంజి నీరింగ్ కాలేజీలో పూర్తిస్థాయి గ్రంథాలయాధికారిగా చేరారు! ఓ రకంగా అమె కల నెరవేరిన రోజు అది. ఆ ఉత్సవాన్సి ఎంపిల్ చేసి, పీపావ్హి పోరోధన కూడా మొదలుపెట్టారు. అప్పడే తీపుర్ పటీలో గ్రంథాలయ సపాలుకుల కోసం ఉడ్గోగ ప్రక్రటన వెలువ ఇంది. దరఖాస్తు చేసుకుంటే.. మొదట ఇదువులపాయ తీపుర్ పటీలో ఉడ్గోగం వచ్చాడి. తర్వాత అమె కోరిక మేరక భాసర తీపుర్ పటీకి మార్చారు. పుస్తకాల కంప్యూటరీకరణ కూడా అమె చేతుల మీదుగానే మొదటమే. 30 వేల ఇంజినీరింగ్ పుస్తకాలూ, 80 వేల పైచిలుకు ఇతర పుస్తకాల నిర్మాణ అమెదే ఇప్పుడు గ్రంథాలయం కొన్ని భాకులుగా ఉండటం వల్ల.. అమె నిత్యం వాటి మధ్య నడుస్తూ విద్యార్థులకు కావాల్చిన పుస్తకాల అందించాలి. 'ఆ లక్ష్మాన అమె రోజు పుస్తకాల వినిమయం కోసమే కొన్ని కిలోమీటర్ల పాటు నడుస్తున్నారు..!' అంటోంది అమె కష్టం గుర్తించి 'ఎమ్మె బుక్ అవ్ రికార్పు' సంప్రాతిలుగులు కొండరికి ఈ పడియా వచ్చాడి. మేడమ.. ఇంతపెద్ద విశ్వాపిద్యాలయం శ్రుతిలేని మీరోబుర్జె నిర్మాణ సుండటమే ఓ రికార్పుతుంది. లిమ్మా బుక్ కి దరఖాస్తు చేసుకొండి..!' అనడం మొదలుపెట్టారు. దరఖాస్తు చేసుకున్నాక లిమ్మా బుక్ సంస్కరణ స్పూనించి దీన్నో రికార్పుగా నమోదుచేసుండర్సుకోలా! మా విద్యార్థులూ, నాకు వెష్టుడన్నుగా ఉన్న తీపుర్ పటీ యాజ మాస్యం, నా కుటుంబానిదే..'. అంతున్నారు అరుణ జోగీచి.